

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cîșnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsanei 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 20 Februarie st. v.

„Națiunea”, alcătuitoare de staturi sunt cuvinte, sunt fraze, cu care te întâlnești nu numai în presa maghiară, ci în toate adunările, unde concetățenii maghiari sunt normativi. Este o închipuire afară din seamă, care pune „națiunii” astfel de cuvinte, astfel de fraze în gură. Însă închipuirea aceasta a trecut în sucul și sângele „națiunii” și a început a produce stări tot mai bolnăvicioase în statul unguresc, în societatea din țările statului unguresc.

După toate simptomele dela începutul erei constituționale pe base dualistice, cu deosebire după simptomele mai din urmă, trebuie să fim puși pe gânduri. E foarte cu anevoie să reziste omul, care scie medita asupra lucrurilor și le scie și judeca, la ideea, că „națiunea” s'a apucat să ducă *ad absurdum* toată viața publică, oficială și socială, din statul unguresc.

Dar' de ce „națiune” poate fi aici vorba?

Se înțelege, că nu de cea legală, circumscrisă în articolul de lege 44 din 1868. Vitejii în fraseologie, care 'și-au însușit, ca să nu ădăm usurpat, dreptul de a reprezenta „națiunea” legală, sînt o seamă de oameni cât cu carte, cât cam fără carte, din naționalitatea maghiară. Aceștia se gereză în tot locul de „națiune”, și încă de „națiune maghiară.” Ei sînt, care cu o emfază, cu care și Românii antici s'ar fi sîfît să pășească în timpul adevăratei glorie, la toate ocaziunile se bat în piepturi strigînd: „Noi sîntem națiunea, care e capabilă de a urzi și alcătui staturi.”

Dar' ei sînt, recunoaștem și noi, „națiunea”, care, cum am ăis, duce *ad absurdum* și staturile alcătuite și reală-tuite de alții.

Vom atinge numai unele momente, din care se vede cât lucrează de pe dos felul acesta de „națiune”, așa după-cum l'am indicat. Cum distruge, în loc de a construi.

Scim cu toții, că după mai multe încercări de a se guverna monarhia spre mulțumirea tuturor elementelor din care se compune, s'a aflat de bine a se face încercare cu a sistemul dualistic.

Va să ăică este o probă și sistemul acesta.

Ear' fiindcă numai o probă este, datorința tuturor oamenilor cu influență asupra cursului afacerilor din amîndouă părțile din monarhie este să caute, ca sistemul acesta să se facă plăcut, ca fiecare naționalitate să-și afle mulțumirea într'însul.

Nu s'a întemplat așa.

Adevărat, că în timpul, când maghiarimea era în strîmtoare, nu mai slăbia din dragoste pe concetățenii ei de altă naționalitate. Munți de aur li-se puneau în perspectivă.

Cu o lipsă de sfială fără margini, presa maghiară promitea, că nu cît au avut și au fost acuirat naționalitățile până acuma, ci și de mai multe drepturi vor avé să se bucure. Conaționalii fiecărei naționalități din staturile vecinate vor avé să fie rîvnitori la drepturile ce vor avé să le dobîndească acești dela noi, îndată-ce prin dualism vom fi earăși un regat cum s'a fost alcătuit în anul 1848.

Se înțelege, că toate promisiunile „națiunii” au fost vorbe goale. Îndată-ce a ajuns treaba, ca așa să se aranjeze lucrurile, după-cum s'a fost promis, s'au explicat toate instituțiile altfel. Și afară de cei-ce au capitalat înaintea șovinismului maghiar, ceilalți sau celelalte naționalități, în scurt timp s'au trezit excluse dintre barierele constituționale.

Prin excluderea naționalităților dintr- barierele constituționale, de națiunea din articolul de lege 44 din 1868 nu mai putea fi vorba. Era dusă de „națiunea” *ad absurdum*.

Representanții „națiunii” în șovinism au susținut două legi electorale. Una anumit pentru Transilvania, cu un cens mai mare, fiind poporațiunea mai săracă, alta pentru Ungaria proprie, cu un cens mai mic, fiind și poporațiunea mai cu prindere.

Lucru întors și pe dos, cum va vedé ori-și-care, însă lucru de explicat, îndată-ce se scie, că censul cel mare din Transilvania a fost îndreptat contra majorității poporațiunii, contra Românilor.

Prin apucătura aceasta îndrăzneată a fost dusă *ad absurdum* și legea electorală.

Ca însă lucrul să fie cît se poate de perfect în direcțiunea de a duce *ad absurdum* instituțiile statului, „alcătuitorii” au pus la cale corteșurile. Aceste au desgustat majoritatea poporațiunii din țările unguresci cu deservire, și aceasta treptat s'a retras dela luptele electorale, încât aceste s'au prefăcut într'un domeniu de luptă al șovinismului maghiar.

Șovinismul acesta fiind compus din „alcătuitorii”, care au îndrăzneala cutozătoare a se numi singuri pe sine „națiune”, auveau să pună coroana edificiului. Fiindcă terenul de luptă le-a rămas lor, alegerile în parlament le-au făcut cu câte mijloace, de care poporațiunea majorității adevărate s'a scărbit și se scărbesce. S'au scărbit și luptă-

torii. Ei între sine la toată ocaziunea 'și-le impută, pentru-că și ei au convingerea, că au meritat să se scărbească de ele.

Rămăsese cu toate aceste un lucru neatins până aci, neatins în modul cum îl vedem atins astăzi. Lucrul acesta este parlamentarismul.

„Alcătuitorii” mai făcuse scandaluri în parlament. Mai înscenase ei discuțiuni lungi și nesfîrșite, cu scop de a face iluzorie aducerea unei legi. Batjocura însă pusă pe parlamentarism din anul acesta, îndeosebi Joi și Sămbătă din săptămîna trecută, întrece toată închipuirea omenească. Nici băieții cei mai petulanți, într'o clasă cu un profesor, care 'și-a perdut toată autoritatea înaintea elevilor, nu se pot purta cum s'a purtat opozițiunea „națiunii” în casa deputaților Ungariei, cu deosebire Joi și Sămbătă. A striga ironic: „Hoch” și pe urmă „Höher.” a tropoti din picioare, a murmura din gură, a conversa tare unii cu alții, ca oratorul să nu se audă și să nu poată fi înțeles, a-l întrerupe neîncetat, — toate aceste nu mai sînt maniere parlamentare. Mai ales dacă se continuă cu săptămîni, și este evident, că nu sînt o erupțiune momentană a patimilor, ci se fac cu premeditațiune și într'un sistem oare-care.

Va să ăică domnii „alcătuitorii” își dau bună silință a duce și parlamentarismul *ad absurdum*. Ear' cu aceasta vor să ăică naționalităților nemaghiare: nu vè supărați pe noi că v'am dat de pretutindenea afară. Nu vedeți, că noi nimic nu luăm în serios? Noi sîntem Potemkini, dar' nu rușesci, căci nu ne mulțumim numai cu improvisarea unor sate, efemere. Noi nu înzadar strigăm acum „Höher”, adevă mai sus.

Dacă comedia ce se joacă în dieta Ungariei, decînd legea militară în casa deputaților este pusă la ordinea ăilei, nu ar fi așa scumpă, am ride. Popoarele din țările unguresci însă, fără deosebire de naționalitate, care sciu mai bine apreția ce este stat și ordine, trebuie să fie foarte îngrijate de spectacolele ce vedé că se desfășură în parlamentul unguresc. Ele cu tot dreptul își vor ăice: ce am greșit noi, să ajungem pe mîna unor astfel de oameni să ne fie conducători, care ei pe sine nu se sciu conduce?

Și vor avé toată dreptatea. Căci unde se duce și legi, și alegeri, și parlament, sistematic *ad absurdum*, acolo nu e ceva, ci trebuie să fie mult putred. Putrejiunea însă e periculoasă. Ea dacă întră într'un organism, îl și repune...

mine. Dar' vorbele lui, vorbe au rămas și galbinii nu s'au ivit.

Supărat și acum, se băgă slugă la alt stăpîn, tot cu legătura pe un an și pentru un galbin. Anul 'și-l'a împlinit și la acesta ca și la ceilalți ca o slugă credincioasă și harnică, și cînd 'și-a tras seama cu stăpînul, acesta l'a rugat în fel și în formă să se mai bage pe un an, că-l va da atîta plată, cîtă îi va pofi inima; dar' el nu și nu.

Stăpînul, vedînd că nu are cap cu el, îi dăte galbinul și pe deasupra o straiță cu merinde.

El apoi, nici una, nici alta, fugi și cu al treilea galbin la lac, îl aruncă în apă și ăise: dacă i-am cîștigat în cinste și în omenie, au să vină la mine toți trei galbinii. Ce să-ți vadă ochii, dragul meu, Alexandru abia s'ar fi vorba și galbinii ieșiră toți trei la suprafața lacului, Alexandru apoi voios puase mîna pe ei, îi băgă în șerpar și o luă la drum.

Cum mergea și nu mergea pe drum, numai ce se întîlni cu un om, care ducea un cîne legat de o fune.

După-ce îi dăte bună ăiua, Alexandru îl întrebă, că unde duce cînele? Omul îi ăise, că trebuie să-l prăpădească, că n'are cap cu el, că atîta de blăstemat, de tot mănăncă curuzul oamenilor dela țărini, și nu-i om cu care s'ar împrieteni, și așa, ca să scape de clevelele oamenilor din sat, îl duce să-l lege un bolovan de grumazi și să-l arunce în apă. Alexandru, bun la inimă cum era, gîndindu-se,

Românii din Austria și Românii din Ungaria. „Budapester Korrespondenz” află, că nouele instrucțiuni ce se vor da în privința depunerii examenului de oficer vor conține dispozițiuni speciale numai pentru sudiiții ungari, după care aceia se vor puté folosi în decursul examenului de limba statului, precînd pentru sudiiții austriaci se vor susține dispozițiunile de până acum ale instrucțiunii, care admite și acum, că examinații se pot folosi la depunerea examenului teoretic de limba lor maternă ori de o altă limbă, în care se pot mai bine exprima. În privința aceasta în Austria nu se va face nici o schimbare.

Care va să ăică, un voluntar român din cele două sute mii Bucoveneni se poate folosi la depunerea examenului de oficer în rezervă de limba lui maternă, precînd voluntarii celor aproape trei milioane Români din Ungaria nu se pote exprima decît în limba maghiară, dacă nu vor posedé pe deplin limba germană.

Prigonirea universitarilor români din Cluj.

I.

Primul act, pe care noul ministru de culte și instrucțiune publică l'a sêvirșit în contra naționalităților nemaghiare, este faimoasa hotărîre, prin care a denegat universitarilor români din Cluj înființarea unei societăți de lectură.

Se scie, că studenții români dela universitatea din Cluj 'și-au avut societatea lor de lectură încă dela anul 1874 și, parte sub conducerea unui profesor de universitate ordinar, a domnului Dr. Gr. Silași, parte sub conducerea altor bărbați de valoare din Cluj, timp de aproape ăece ani au lucrat neconținți în cadrul statutelor întărite de guvern pentru desvoltarea lor în limba și literatură română.

Societatea „Iulia” arangia afară de aceea în fiecare an cîte un concert împreunat cu joc și cîte o petrecere de vară, prin ceea-ce a putut să-și adune un capital mărisor, să-și formeze o bibliotecă frumoasă și pe deasupra să mai exerie și premii pentru lucrări literare și să spriginească cu ajutoare în bani și pe membrii ei mai săraci.

Astfel acea societate a devenit în- cetul cu încetul un mijloc de apropiere, un adevărat focular de viață socială și cultură românească deopotrivă pentru toți Românii din Cluj, care până acolo trăiau împrăsciați și izolați printre elementele străine din cea oasă din mijlocul unui ăinut curat românesc.

Nu a ieșit societatea „Iulia”, în decursul activității sale, nici-odată din cadrul statutelor și nici nu a lucrat vre-odată în contra legilor universitare.

Dar' tocmai pentru-că 'și-a împlinit cu scumpătate datorința ce l'o împeunau statutele pentru ăiungerea scopului pentru care s'a înființat și pentru efectele ei binefăcătoare asupra Românilor din Cluj și încă cu vre-o doi ani înainte de desființarea ei s'a pornit din toate părțile, prin ăiaristică și pe cale oficială, o adevărată goană în contra ei și a membrilor ei.

Deja în anul 1883, rectorul universității Dr. Carol Haller, setos de merite „patriotice”, a oprit pe membrii societății a se mai întruni în localul acesteia și le-a fost pus la dispoziție o sală în edificiul universității pentru ăinerea ședințelor. Măsura aceasta a luat-o sub pretext, că comisarul universității nu ar puté asista la ședințele unei societăți, care se ăin afară de edificiul universității, cu toate-că universitarii maghiari aveau pe atunci întocmai ca și astăzi societatea lor de lectură, care își aveau și are încă și acum localurile ei proprii afară de edificiul universității.

După-ce domnul Haller cu această măsură nu 'și-a ăiuns scopul, succesul său s'a împedecat de conducătorul societății și a pretins, în contra dispozițiunilor lămurite ale statutelor, ca acela să se aleagă dintre tinerii universitari. Și pentru-ca să fie pace, societatea 'și-a ales apoi din sinul membrilor ei un conducător.

Nici aceasta nu a satisfăcut pe cercurile maghiare din Cluj. Ele voiau cu orice preț să nimicească societatea „Iulia” și în anul următor s'au folosit de un act al unor membri de ai societății în calitate de tineri români, de a frînge gîtul deodată societății „Iulia” și profesorului Silași, care timp îndelungat a fost sufletul aceleia.

Cine nu-și aduce aminte de scenele turbulente de pe stradele Clujului, pe care le-au inscenat universitarii maghiari, spriginiți de organele de publicitate maghiare, în contra societății „Iulia” și a profesorului Silași? Aceia dintre noi, care erau pe acel timp în Cluj, numai cu groază se mai gîndesc la sêlbătêciile studenților maghiari, care s'au terminat cu pensionarea profesorului Silași și cu desființarea societății „Iulia” în anul, cînd voia tocmai să-și sêrbeze iubileul de ăece ani ai existenței sale.

Trecură vre-o doi ani la mijloc, și era cel puțin un lucru foarte firesc, ca cei 60—80 tineri români dela universitatea din Cluj să simță din nou trebuința unei societăți de lectură.

Ei s'au întrunit eară și au hotărîrit înființarea unei noue societăți cu nu-

FOIȚA „TRIBUNEI”

Povestea lui Alexandru.

— Poveste. —

Era sărac Alexandru, sărac de n'avea nimic alta pe fața pămîntului, decît sufletul în oase. Părinții 'și-i'a perdut Alexandru precînd era abia de un an, și o biată de muieré veduvă ce ședuse în vecini cu părinții lui Alexandru, făcîndu-i-se milă de el, l'a luat de suflet, și a fost bine așa, căci altcum era vai și amar de el.

Veduvă și ea săracă, vedî, vorbă dreaptă: numai săracului i-se face milă de sărac, precînd Alexandru era de vre-o 8 ani, l'a dat la meserie, ca să se învețe a face cisme și păpuși, ca apoi să-și poată agonisi și el atîta cît să poată trăi, și așa se nu fie slit a bate la ușile oamenilor, că mai ales în vremea de acum oamenii sînt rîi.

Sfîrșind anii de ucenicie, cînd s'a pornit Alexandru în străini, ca să mai vadă și el lumea largă și să mai învețe, 'și-s'a urfit de viața de meșteșug, că pentru el nu se deschidea nici un buzunar, nici o mîna milostivă, carea să-i întindă un bănuț ori o bucăciță de pîne, cînd nu căpêta de lucru.

Vedînd Alexandru săracul, că nu-i merge bine treaba cu meseria, se băgă slugă la un creștin, și drept simbrie el nu ceré nici bani

de aramă, nici de argint și nici de hîrtie, ci numai un galbin, un singur ban în aur pe an. Stăpînul lui Alexandru, care până aci plătia slugile mult mai bine, și erau blăstmate slugile lui de până aci, fu bun bucuros să facă tîrg cu el. Nici nu aștepta el mult dela Alexandru, că își gîndia el, precum e plata, așa va fi și rêsplata.

Alexandru însă l'a slujit pe stăpînul seu preste așteptările lui, așa că după-ce 'și-a împlinit anul, l'a făgăduit 20 de galbini, numai să-l mai slujască un an; Alexandru însă odată cu capul nu ar fi mai stat un an de ăile la unul și același stăpîn și se rugă să-i deé simbria.

Cînd îi dăte stăpînul galbinul, Alexandru merse cu el la un lac și îl aruncă în apă, ăieînd: dacă te-am cîștigat cu cinste și omenie, ai să vii earăși la mine.

Galbinul însă a rămas pe fundul apei, și Alexandru, necăjit în suflet, că nici pe acel galbin nu l'a cîștigat cu cinste, se băgă slugă la alt stăpîn, earăși numai pe un an și numai pentru un galbin.

Cînd împlini și anul acesta, stăpînul ear' îl îmbiă, că-i plăcea de el, să se mai bage pe un an, că-l va plăti și mai mult, dar' el nu s'ar fi mai căgat pentru lumea întregă.

Cu galbinul căpêtat dela al doilea stăpîn fugi iute la lac și îl aruncă și pe acesta în apă, ăicînd: dacă i-am cîștigat în cinste și în omenie, amîndoi galbinii au să vină la

că și cînele poate folosi la te miri ce, se rugă de om să nu omoare cînele, ci mai bine să l'i deé lui, că-l va da pentru el un galbin. Omul, plin de bucurie, că scapă de cîne și mai capătă și bani, îi dăte cînele și plecă mai departe. Alexandru, mîngăiat, merse mai departe cu trăistuța, cu doi galbini și cu cînele. Și iată că dăte de un alt om, care ducea pe spinare o mîță într'un sac. Alexandru îl întrebă că ce duce în sac? Omul îi povesti, că duce o mîță ca să o prăpădească, că mîța e vicleană și nu e ăi în care se luă cu sgarie copilașii de acasă, apoi nu e loc, unde să nu se sue, și nu e vas, în care să nu-și bage nasul, și afară de toate aceste atîta se mîaună, încât vecinii meru el înjură pe el pentru mîță. Alexandru creînd, că și mîța îi poate aduce ceva folos, se rugă de om să-l vîndă mîța pentru un galbin. Omul se învol și primi galbinul, ear' Alexandru, cu trăistuța, cu cînele, cu mîța și cu galbenul ce l'a mai rămas, plecă la drum.

Abia merse ce merse și se întîlni cu un al treilea om, care voia să omoare un puin de șerpe. Alexandru îi dăte bună ăiua și se rugă de om să nu omoare puinul de șerpe, că el bucuros îi dă pe el un galbin. Tîrgul se făcî și cu al treilea om, că vedî Doamne, omul nici nu cumpărase șerpele și nici nu-i făcî nimic.

Alexandru plecă cu jivinele ce le cumpărase, dar' fără galbini în pungă, și tot merse multă lume împărăție, ca Dumnezeu să

ne ăie, că din poveste multă și frumoasă mai este, deci să ascultați și dumnea-voastră. Cum mergea el așa, gîndindu-se cînd la una, cînd la alta, numai ce se întîlnesc cu un șerpe mare. Șerpele îi dăte binețele ca la un om de omenie și se rugă de el să-i deé lui puinul de șerpe, că e puințul lui, și că n'are nimic mai scump pe fața pămîntului afară de acesta, și că el bucuros îi dă lui Alexandru în schimb o trăistuță făcătoare de minuni, care îi aduce tot ce-i poftește inima: îi face casă și masă, bani, îmbrăcăminte și tot ce dooresce. Alexandru creînd, că ar pécătui rîu dacă n'ar da șerpelui puințul înderê, făcî tîrg, adevă îi dăte șerpelui pentru trăistuța făcătoare de minuni puinul și și trăistuța cu merinde ce o căpêtase dela stăpînul seu, și plecă la drum. După-ce sosi într'o pădure mare, numai ce îi veni în minte că e flămînd, că ăeu nici n'a mai avut vreme să mănânce. Scoase deci trăistuța și-i dăte poruncă să-i facă o casă frumoasă în pădure și tot ce e de lipsă în ea, dar' mai ales să nu lipsească din ea lucruri de rîndul gurii. Abia s'arșise cu vorba și casa fu gata, și în ea era întinsă, dragă Doamne, o masă, la care ar fi putut mînce chiar și împêratul. După-ce Alexandru se sătură, dăte poruncă trăistuții să adune laolaltă casa și tot ce era în ea. Abia își făcî trăistuța treaba, și Alexandru se vedî impresurat de o ceată de hoți, care se ăineau în acea pădure și care vedînd casa lui Alexandru, se grăbiră a o jăful. Precînd ajunseră înse ei la fața locului

mirea „Minerva“, înaintând ministrului spre aprobare nise statute ce le reducea activitatea la un cerc, se vede, cu mult mai restrins, decât al societății de odinioară „Iulia“.

După-cum am văzut, statutele acele au umblat pe la senatul universitar aproape trei ani și au fost în mai multe rânduri respinse, ear' acum a sosit hotărârea ministerială, care deneagă definitiv cererea universitarilor români, de a înființa o societate de lectură.

Și care sînt motivele ministrului Csáky, pentru care deneagă aprobarea statutelor? Existența altor societăți de lectură și bibliotecii în Cluj și numărul prea mic al universitarilor români, pentru de a pute susține ei singuri o societate.

Tot atâtea motive trase de pîr, pentru de a zădărnici ori-ce lucrare a studenților români pentru cultivarea limbii și literaturii lor.

Dar' despre aceasta mâne.

Correspondența macedoneană a „TRIBUNEI“.

Perlepe, 11/23 Februarie 1889.

La Sibiu.

Stupiditatea renegatului albanez din Crușova Cili.

Reînvierea Românilor pe deoparte și a Albanezilor pe de alta din Peninsula-Balkanica a pus pe gânduri pe partizanii de frunte și susținătorii grecismului.

Se știe, că însuși regatul micii Elade de astăzi este compus în mare parte din elementele mai sus citate; așadar, dacă aceste elemente asuprite încă până în momentele de față de pseudo-păstori creștinismului, elemente pline de viață și vigoare, s'ar scutura de rugina grecească și își vor îmbrățișa fiecare naționalitatea sa, nu știu de ce s'ar întâmpla și acelui nenorocit regat din Sudul extrem al Europei.

Românii din Tesalia, care fără voia lor au fost sacrificii Greciei, nu luptă mai puțin ca cei din Transilvania. Un fapt recent ne probează aceasta. Cercul din Larisa a avut să aleagă un deputat la camera din Atena, toți Românii, fiindcă cea mai mare parte din Români își dădeau voturile lor tot unui conațional al lor, anume lui Hagi George; nu au lipsit însă încercările între Greci și Români, din mai multe părți se auzeau strigătele de „Zito to vlahicon vasilion“ („Să treacă regatul român“), înțelegând prin aceasta nu regatul de preste Dunăre al României, ci un nou fiitor regat român în Vlahia-mare de odinioară.

Chiar înăuntrul în Atena s'au iscat scandal și bătăii înverșunate între trupe de Români și Greci pentru motivul, că Românii la ori-ce ocaziune exclamă vorbe de mai sus: „Zito to vlahicon vasilion!“

Sînt încă mulți, foarte mulți dintre Români noștri și Albanezi, care zac întinecați, ba încă sînt și apărători înverșunați ai grecismului; timpul însă va regula toate; și nu ne îndoiim, că acel timp începe a se zări.

Grecomanii, acei oameni perduri, ca se convertească pe îmbrățișătorii românismului sau ca să rețină mai mult pe aceia din ai lor, care trec și recunosc, că fiind Români, trebuie să și susțină românismul, își dau de gol tot bagajul lor de stupiditate, încercat pe spinarea lor de pe băncile din școalele din Atena.

Așa în Crușova, un oraș cu deservire românesc, dar' în care Grecii și-au înleștat ghiarele lor și nu se îndura să-l părăsească.

Acolo biciatul Alexandru arhierul, despre care am vorbit și de altădată în coloanele acestui ziar, întinde tot felul de curse, doar' va pute să pună stavilă românismului; dar' înzadar!

Să Vă spun despre logos-urile miraculoase ale corifeilor în grecism ai numitului oraș, ținute în ziua de 30 luna trecută.

Surghiunul episcop Alexandru de Crușova a ținut, că „toți aceia, care nu sînt adăpați din fântâna grecismului, sînt și rămân „barbari“! Așadar toată lumea zace în barbarism și numai Grecii excelează în civilizație! Păcătoasă mai este lumea întreagă, că nu devine greacă. În vechime, diceau Grecii „pas mi Ellen varvaros“ (tot ce nu e grec este barbar), tot așa susține și metamorfosatul călugăr.

Haziul este însă și celalalt; directorul grec Cili a spus, că numai Grecii sînt adevărați creștini ortodoci, ear' toți ceilalți sînt... păgâni. De aceea omul nostru chir Cili și-a gonit nevasta după-ce a bătut-o teafăr, fiindcă dînsa era română, ear' nu greacă, prin urmare nu era creștină ortodoxă!

Mai barbar decât directorul Cili, care în atâtea rânduri și-a bătut, gonit, și reluat pe nenorocita lui soție din motivul că biata femeie, fiind bună română, nu și părăsia limba-i maternă? Poate exista alt barbar ca Cili? Deși dînsul se ține că este de sânge grecesc: și gogomanul de Arhieru nu și cunoaște pe barbarul de lungă dînsul.

Dar' poate fi mai nereligios, mai anti-christ și mai păgîn decât arhierul grec din Crușova anume Alexandru? Dînsul a închis biserica, pe care și-o zidă Români ca să se roage lui Dumnezeu în limba lor, prin urmare le-a răpit păgînul locașul Domnului. Dînsul a oprit cetirea evangheliei în limba română care de atîta timp se obișnuia să se citească; dînsul nu pune în biserică, școală și prin case numai limba greacă, habar neavînd de pasagiul acela, unde apostolul Pavel spune, că se se propoveduească fiecărui popor și fiecărei națiuni în limba lor, de aceea a și venit dușul în Dumnezeu preste apostoli. Deci omul acesta pute-va oare să se numească adevărat creștin ortodox, cum a spus Cili, că numai Grecii pot fi creștini?

Curios lucru însă, că amîndoi și-au schimbat sugetele lor; nici că se putea altfel. Barbărul Cili a vorbit despre religie, ear' păgînul arhieru despre civilizația fanarioească.

Românii din Crușova, de toate nuanțele și de toate partidele au avut ocaziune să asculte logorurile stupide și secalele celor doi conducători ai grecomanilor.

De altădată voi vorbi despre ziua de bobotează, tot despre Crușova.

Meciu-Bon.

CRONICĂ.

Parastas pentru Arhiducele Rudolf.

În 26 l. c. s'a celebrat o sfîlt liturgie și parastas în biserica greco-catolică din Hodac prin preoții A. Ternovean și Z. Lup, pentru reșosatul Principe de Coroană și Arhiduce Rudolf. La parastas au luat parte mulți oficiali din curtea din Gurghiu, toți direcții comunei, învățătorii din Ibanesci și cei din loc împreună cu elevii școalelor de aici, precum și un public foarte numeros. Poporul, care l-a văzut de mai multe-ori în mijlocul

seu pe reșosatul, a luat parte la acest trist tribut în număr foarte mare. S'a văzut pe fețele multora curgînd lacrimi, ceea-ce arată că de mult a iubit poporul din aceste comune pe reșosatul Principe de Coroană.

Numiri. Ministerul reg. ung. de justiție a numit de executor la judecătoria cerc. din Seps-St. George pe Ludovic Császár, diurnist la aceeași judecătorie. — Direcțiunea financiară din Cluj a denumit practicant de manipulare la aceeași direcțiune pe Victor Roediger.

Sciri militare. Din „Verordnungsblatt für das k. k. Heer“ aflăm, că medicul superior Dr. Albin Pop va fi transferat dela spitalul garnizoanei din Lemberg la regimentul 2 de infanterie. Sabin Hodosi, locotenent în regimentul 50 de infanterie, a cerut să iese cu totul din armată, înecînd de a mai fi soldat.

Maghiarizări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Sigismund Roth în „Sékke“; Rosa Fried în „Fodor“.

Prețuri scădute de calătorie. În 23 l. c. se vor da la stațiunile liniilor: Sighișoara—Cluj, Copșa-mică—Sibiu, Cucerdea—Murș-Oșorhei și Ghirș—Turda bilete de calătorie pentru Budapesta, tour și retour, cu prețuri scădute cu 50 procente.

În luna lui Februarie a. c. s'au înscinat la oficiul polițienesc din Sibiu 117 inși străini, care au rămas în oraș pentru mai mult timp. În spitale și în institute de creștere au venit în cursul lui Februarie 225 de persoane, în închisori 38 de persoane. Străini călători s'au anunțat 528; schimbări de locuință în Februarie au fost în întreg Sibiu 1452.

Hymen. Dl Sabin Hodosi, fost locotenent în armata austriacă s'a cununat ieri, la 19 Februarie v., cu domnișoara Lucreția Robescu din Pitești.

Resignarea dlui profesor Babeș. Sub acest titlu cetim în „Pester Lloyd“: În urma provocării ce facultatea medicală a adresat-o profesorului Babeș, de a designa, acesta a răspuns imediat. În scrisoarea sa, Babeș dă expresiune regretului, că nu a primit concediul ce l-a cerut și că ministrul a proces față cu el atît de „inechitabil“, pentru ceea-ce renunță la catedra dela universitatea din Budapesta. El promite altcum, că va fi totdeauna mulțumitor față cu universitatea și Ungaria, căreia îi datorează cultivarea.

Germanii în comitatul Vas. „Sontagszeitung“ din Oberwarth scrie un articol amar despre starea Germanilor în comitatul Vas; între altele ia la răfuială pe deputatul maghiar Pázmándy, care într'un moment de exaltare a trimis lui Boulanger o telegramă de felicitare, în care el își exprimă speranța, că Boulanger are să mîntuie Europa de jugul german. Sub titlul: „Domnul Pázmándy ca dușman al Germanilor“, numitul ziar scrie: „Poporațiunea germană poate se vadă din telegramă, ce prieten bun are ea în dl Pázmándy, care pe timpul alegerilor nu se sfîșie a alerga prin cercurile germane ale comitatului Vas, ca să amăgească pe Germani cu mîere și zăcher pentru de a-l ajuta la ajungerea scoului său, anume la lupta contra jugului german. Ori nu este o insultă pentru poporațiunea germană a acelor cercuri, în care el își câștigă încrederea poporului german pentru sine și partida sa, când el în public își exprimă dorința, ca Boulanger, acest erou al războiului în Franța, are să scuture jugul german de pe grumăzi Maghiarilor? Are dl Pázmándy ceva cauză să se plîngă asupra poporațiunii germane din Ungaria? N'au ținut

ceasta; ea transformă frumseța în grație. Grația e frumseța în mișcare, și tocmai pentru aceea, că este și mai puțin îndemînată pentru artist decât pentru poet. Pictorul nu te poate lăsa decât să ghicești mișcarea, în faptă figurile lui nu se pot mișca. Prin urmare el la grația va fi o grimasă. Dar' în poezie ea rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei, nu o fac pentru-că sînt negri și înfocați, ci pentru-că privesc cu amabilitate împieguri și se întorc domol, și pentru-că Amor falfăie împiegurii lor și și gîlesce din ei toată tolba. Gura ei rămîne se este, o frumseță transcrită, ce am dorit să o vedem de repețite-ori. Vine și trece: și deoarece ce noi ne aducem cu mult mai ușor și mai vioiu aminte de mișcări decât simplu de forme și de colori; în același raport trebuie să aibă și grația asupra noastră un efect mai mare decât frumseța. Tot ce ne mai place și mișcă în icoana Alcinei, este grația. Impresia ce o fac ochii ei

și respective din anul 1885., ba încă de atunci s'au tipărit și în a doua edițiune. Se vede, că domnul N. A. se ține de școala „preotului de prin țiguri“, care în vara anului trecut a fost ieșit în public cu calomnia, că preoțimea din gremiu ține ascuns testamentul episcopului Bobu, deși acesta se publicase în repetite rânduri.

La răutate mai adaugă dl N. A. și năvitatea, că adevărat se vor mai găsi și astăzi oameni atât de simplită, încât să-i creadă astfel de neadevăruri.

Lăsăm pe domnul Dr. Grama să-și încheie socoteala cu domnul N. A. în ceea ce privește codificarea canoanelor bisericii greco-catolice, și nu ne îndoiim, că dacă dl Grama va afla de bine, va scrie și desfiidă pe N. A., care altminterea în maniere și mod de cugulare seamănă ca ou cu ou cu autorul articolelor publicate în vara anului trecut, tot în „Tribuna“ și tot în contra Blajului.*)

Asemenea trecem și preste însușirea ne mai audă, că adevărat legile bisericești nu le respectează nimenea dela „vlădică până la opincă“, căci această enunțare nefind basată pe fapte concrete, nu a putut isori, decât din o minte scălăciată și o inimă stricată.

Ne oprim însă la următoarele pasaje din articolul domnului N. A.: „În anul 1872 prelații noștri bisericești s'au adunat în Blaj împreună cu mai mulți bărbați din cler, chemați numai de dinșii, și după ce s'au închis în mănăstire, au jurat cu toții înaintea altărilor lui Dumnezeu, că nu vor spune nimenui nimic din cele ce vor hotărî ei acolo... se vede însă, că atunci s'au jurat și pe aceea, că nu vor pune în praxă decisiunile cel puțin 200 de ani“. Partea așteptă a acestei aserțiuni cade prin împregiurarea aceea, că canoanele și decisiunile conciliilor provinciale s'au tipărit și publicat; ceea ce nu s'ar fi întâmplat, dacă prelații și preoții adunați în concilie ar fi jurat, că nu vor spune nici-când nimenui nimic din cele ce vor hotărî ei acolo, de nu cumva vom vrea să credem și nebunia aceea, că toți membrii conciliului s'au făcut perjuri; ear' partea a doua este o insultă, care chiar și un păgân s'ar fi sfîit a o arunca în fața unor prelați și preoți, care au încărunțit în lucrarea lor neobosită pentru binele și prosperarea sfintei biserici. Aceea este totodată și o absurditate potrivită numai cu cugătarea domnului N. A., deoarece că numai nise oameni nebuni ar pute jura, că nu vor face aceea, ce au hotărît și s'au declarat, că vor face. Dar' aserțiunea, că membrii conciliilor ar fi jurat, să nu țină decisiunile aduse de dinșii cel puțin 200 de ani, se răstoarnă și prin aceea împregiurare, că președintele acelor concilii, actualul arhiepiscop și metropolit, atât în vorbirele care le-a ținut înaintea părinților adunați în sinoade, și care se află tipărite împreună cu decretul sinodal, cât și în cercurile adresate întreg clerului arhiepiscopescan a înfățișat cu toată puterea cuvântului observarea strictă a decisiunilor conciliare, pentru a căror observare s'a întâmplat, ca unul sau altul dintre preoți a fost chiar pedepsit. (Va urma).

VARIETĂȚI.

(Fondurile boulangismului.) „Journal de Genève“ publică următoarele dela corespondentul său din Paris: Câteva valori boulangiste sînt chiar căutate pe piețe. Ele se negociază ca toate valorile și se urcă sau scad, după cum sorții de isbândă ai generalului Boulanger pare a înfățișa mai multă sau mai puțină siguranță. Un Francez foarte serios, care a stat mai multe luni la Londra cu ocazia conferențelor privitoare la regimul vamal al zăchărului, mi-a afirmat, că a fost de mai multe ori consultat de Englezi asupra viitorului probabil al împrumutului Boulanger. Ei adaugă, că titlurile acestui împrumut sînt foarte răspândite în Anglia, unde toți au fost seduși de prima făgăduire la rambursare. În adevăr, subscriitorii trebuie să primească de cinci-ori capitalul versat — 5000 lire sterling pentru 1000 lire, când generalul va veni la putere. Plata este însă cam nesigură, dar' pentru cei care au credință, operațiunea pare a fi dintre cele mai strălucite. Am toată încrederea în cuvintele aceluia, care mi-a dat aceste informații, căci dinelul este un om din cei mai bine văduți în societate, totuși dau sub toată rezerva cele ce preced.

O crimă. I-se scrie „Cavalului“, diar din Focșani, din comuna Străoane-de-jos plasa, Zăbrăuți, județul Putna, România, următoarele rânduri:

Un atentat de crimă s'a comis zilele trecute în comuna noastră; locuitorul Simion Drăgan logodesce pe fiica sa adoptivă cu un tîner, căruia îi promise zestre o mie

lei, a treia și de logodnă pe la miezul nopții ieșe copila din casă, și în mijlocul ogrăzii apar două fantome, care năpustesc asupra-i, dându-i două lovituri de cuțit, una la cap și alta la ochi, în țipetele victimei asasinii dispăruse prin întunecare fără să poată efectua scopul lor criminal.

Autorii crimei se presupune de a fi legitimi fii ai lui Simeon Drăgan, care ținând pozițiunea materială a surorii lor adoptivă, și pentru a beneficia dinșii de acea sumă, recurg la mijlocul de a comite crima.

Din public.)*

Invitare

la adunarea generală a reuniunii igienice din comitatul Sibiiului ce se va ține în 10 Martie a. c. la 11 oare înainte de amiazi în sala cea mare de ședințe a comitatului.

Ordinea zilei:

1. Cetirea statutelor.
2. Alegerea funcționarilor și a comitetului.

Sibiiu, la 3 Martie 1889.

Contele Andreiu Bethlen.

Mulțumită publică.

Marea noastră durere pentru mutarea dela noi la cele vecinice a bunului și iubitului nostru soț și părinte Ioan Gall, protopresbiter al Abrudului, nu ar fi aflat nici o alinare, perțându-l pentru vecie când ne era mai scump, dacă Mângăitorul cel ceres nu s'ar fi îndurat a ne mai ușura întristarea ce ne-a trimis-o prin inimile cele nobile, îndeosebi a Excelenței Sale înalt-preasfințitului arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, pentru părinteasca îngrijire, și ale binevoitorilor, amicilor și cunoscuților neuitatului nostru răposat, pe care le-a îndemnat a ne face aceasta prin manifestări de stimă și pietate față cu răposatul, arătate prin frumoase cununi depuse pe casa lui vecinică, prin expresiuni de jale, comunicate telegrafice, cu graiul, prin adrese și epistole; prin exprimarea simțitelor condolențe față cu noi, neconsolata și jalnică lui familie.

Un balsam au fost aceste pentru inimile noastre pline de durere și jale, precum și mulțimea celor ce nu au pregetat și pe un timp foarte nefavorabil a da onoarea cea din urmă scumpului nostru soț și părinte.

Întîmplându-se aceste ne simțim prea recunoscători și rugăm pe toți pe calea aceasta a primii călduroasă și respectuoasă noastră mulțumită, vener. domn asesor consistorial Zacharia Boiu, care din depărtare, în iarnă grea, a ostentat să fie conducătorul acestui act jalnic.

Abrud, 8 Februarie 1889.

Jalnica familie Gall.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Budapesta 4 Martie nou. Casa deputaților. Președintele dedică un adio călduros decedatului deputat Jeszenszki. Ministrul de justiție prezentează proiectul de lege despre schimbarea legii în privința organizării tribunalelor. Urmează dezbaterile proiectului militar. Ministrul de instrucțiune rectifică afirmațiunea lui Kiss, că ar fi exmis o ordonanță, după care acei studenți de gimnasiu, care nu au note de eminentă, nu pot aparține societăților de lectură. Ziskay polemizează în contra opoziției. Helfy vorbește în contra proiectului.

București, 4 Martie n. Comisiunea delegată în afacerea fortificării țării a luat la cunoștință memorandumul, care l-a fost prezentat comitetul pentru apărarea țării și care dovedește necesitatea fortificărilor. După acela, afară de cele 3 milioane cheltuite, mai trebuie încă 70 de milioane, spre a completa sistemul de fortificare ce cuprinde în sine București, Galați și Focșani. Înainte de a prezenta proiectul de credit, ministrul va da deslușiri în ședința secretă.

Bibliografie.

DI C. Disescu a scos în broșură partea I. a studiului său asupra originii și condițiunii proprietății în România.

Au apărut:

„Falimentele și bancrute“, de Gr. V. Maniu, comentariile la cartea a treia din codul comercial.

„Din pana suferinței“, versuri de Smara. Anuarul biroului geologic, anul al III-lea, cu 29 table de fosile litografate, editat de ministerul lucrărilor publice.

„Foaia Diecesand“, organ al eparchiei gr.-or. rom. al Caransebeșului. Apare odată în săptămână, Duminică. Anul IV. Nr. 8, Cuprinsul: Cercularul episcopesc către dieceasa Aradului. — Cuvântul funebru al înalt P. S. episcop al Aradului rostit cu ocaziunea înmormântării. — Adrese de condolență. — Necrologuri din țiare (continuare). — Parastasul. — Mulțumită publică a consistoriului diecesan. — Concurse.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiune:

— 21 Martie st. n. a. c. imobilele văduvei Sara König născ. Bretter (Hovato) decătră tribunalul reg. din Mureș-Oșorheiu.

Edict:

A se insinua pretenșiunile în 45 de zile: — la rămasul după Ioan Vanci (din Doncseny) la judecătoria cerc. din Butin; — la rămasul după George Amisits (din Madoș) la tribunalul reg. din Becicherecul mare; — la rămasul după Mihail Vingert (din M. Berény) la tribunalul reg. din Bichis-Giula. — la rămasul după Mihail Buttinger (din Uj-Szent-Anna) la judecătoria cercuală din Șiria; — la rămasul după Dionisie Szotyori (din Caratna) la tribunalul reg. din Chezd-Oșorheiu. — la rămasul după Margita Széles și Toader Hegedüs (din Vizesgyán) la tribunalul reg. din Oradea-mare.

Concurs în provincie:

— Contra Pera Kekity în Ó-Becse. Cnrs. cms. Dr. Guido Sárffy; massa crt. Dr. Paul Grünbaum. Term. de ins. 1 Aprilie n. pred. de licid. 30 Aprilie n.

Posturi vacante:

— Un post de notar clasa a doua la trib. reg. din Szegvár, cu salariu de 800 fl. și relut de curat 150 fl. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente. — Un post de practicanț în drept cu diurnă la trib. reg. din Pestvidék. — A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente. — Un post de practicanț în drept cu diurnă la judecătoria cerc. din Cristurul-săcuesc. — A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

LOTERIE.

Tragerea din 2 Martie st. n.

Timișoara: 26 66 4 30 12.
Viena: 85 32 58 7 37.

Căldarul zilei.

21 Februarie 5 Martie.

Julian: Timoteiu.
Gregorian: Eusebiu.

Soarele: răsare 6.36, apune 5.49.

Buletin meteorologic.

Sibiiu, 4 Martie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 755.1)	Diferența din prețind	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
725.2	+9.4	+9.4	+4.2 — 3.4	NO

Din țeară, 28 Februarie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	tura
Budapesta	751	— 1.2	NO	1
Sătmar	753	— 3.0	O	1
Cluj	752	— 7.4	O	2
Orșova	751	— 0.2	O	2
Timișoara	753	— 0.1	V	2
Arad	751	— 0.2	O	2
Panciova	750	+ 2.2	O	1

Sosiți în Sibiiu.

La 3 și 4 Martie n.

Hotel „Neurhrer“. Kopal, căpitan din Brașov; Zehan, avocat din Dicio-Sân-Martin. M. Müller, G. Kohn, comercianți din Budapesta; A. Kramolin, comerciant din Timișoara.

Hotel „Împărățul Romanilor“. Antoniu Coșara, locotenent din Dobra; Iuliu Dan, administrator protop. din Făgăraș; Rudolf Radnyi, căpitan din Biserica-albă; Vilhelmina Mayer cu fiica din Viena; Emeric Sándor, proprietar din Deva; Gesa Bongrácz, vice-notar din Aiud.

Hotel „Habermann“. Dimitrie Puschila, econom din Săliște.

Economie.

Furnisări. În biroul camerei comerciale din Brașov se află o înconștințare a direcțiunii căilor ferate r. u. de stat, privitoare la furnisarea de securi și șuruburi pentru numitele căi ferate. Termenul de furnisare este 18 Martie a. c.

Magazinul militar c. r. de proviant din Sibiiu a exersit un concurs cu oferte pentru furnisarea de 3300 scânduri noi (1500 scânduri pentru Sibiiu, 1000 pentru Alba-Iulia și 800 pentru Brașov.) Termenul furnisării e 9 Martie a. c.

Banca națională a României. Ieri, în 3 Martie avă să se facă alegere pentru un director și doi censori la banca națională a României.

Directorul eșit la sorți e dl Ștefănescu, ear' censorul eșit la sorți e dl C. Derussi. Al doilea loc de censor a devenit vacant prin demisionarea dlui Menelas Gherman.

Căi ferate bulgare. Guvernul bulgar publică legea, prin care e autorizat a construi liniile ferate Yamboli—Burgas și Kaspecian—Șumbla—Tirnova—Slivna—Lofcea—Plevna—Sofia—Kustendil, precum și porturile Varna și Burgas.

Pentru construcțiunea acestor linii s'a acordat guvernului bulgar un credit de 92.500.000 lei și anume: pentru linia Yamboli—Burgas lei 11 milioane; Kaspecian—Sofia—Kustendil lei 75 milioane, ear' pentru porturile Varna și Burgas 6 milioane și jumătate.

Florile și parfumăria. O singură casă de parfumărie din Cannes are trebuință pe fiecare an de 70.000 de chilogramme flori de oranje; de 60.000 chilogramme flori de cassia; de 70.000 chilogramme de foi de trandafir; de 16.000 chilogramme de iasomie, de 10.000 chilogramme viroale și de 4000 chilogramme de tuberoze. Numai atunci putem să ne formăm o idee despre extensiunile mari, pe care se cultivă florile, pentru producerea parfumelor, dacă considerăm că 100 de chilogramme de foi de trandafir se culeg de pe 5000 de roșari, ocupând un loc de 1800 de metri cuadrați; eară 30.000 de tufe de iasomie ocupa un loc de 2600 metri cuadrați și și totuși produce numai 1000 chilogramme de flori.

Din plantațiunile de flori dela Nizza Cannes și împregiurime s'ar putea prepara numai 465.000 de litre parfum curat de oranje, cu toate acestea se exportează anual mai mult de un milion de litre.

Desinfecțiunea aerului în odăile bolnavilor este una din cele mai principale necesități. Se cunosc o mulțime de mijloace, care servesc pentru acest scop.

Este puțin cunoscut însă unul din cele mai simple mijloace, care se găsește aproape în fiecare casă. Acesta este cafeaua, care posedă cele mai excelente calități antiseptice. Câteva virfuri de cuțite de cafea măcinată pusă pe cărbuni aprinși, îmbunătățesc aerul și totodată răspândește un miros destul de plăcut în odaia bolnavului.

Asemenea se poate conserva carnea timp mai îndelungat, dacă se presară cu cafea măcinată.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Ioan Prisoysky, comerciant în Podedrad. Maria Schwarz în Laibach. Ionitza Stoenescu, fabricant de vestminte țărănești în București. Petru Crețoiu, băcan în București. Luciano Marubbi, Hasan Nasz, A. Potamiano, comercianți în Alexandria. Iosif Grotte și Comp., comerciant în Viena. Iosif Schwarz, comerciant în Mureș-Cueșdiu.

Prețul mărfurilor.

Piața din Mediaș, 28 Februarie. Grâu hectolitru fl. 4.50 până fl. 5.—; grâu mestecat fl. 3.60 până fl. 4.—; secăra fl. 3.10 până fl. 3.30; orful fl. — până fl. —; ovăsul fl. 1.70 până fl. 2.—; encuruzul fl. 3.— până fl. 3.50; semința de căneapă fl. 3.20 până fl. 4.50; crumpenele fl. 1.20 până fl. 2.—; melaui hectolitru fl. — până fl. 10.—; mazerea fl. 4.— până fl. 4.50; fasolea fl. 5.— până fl. 5.25; lintea fl. — până fl. —; chiminul (săcarea) fl. 45.— până fl. 50.—; sêu brut 100 kilograme fl. 17.— până fl. 22.—; lumini de sêu versate fl. 36.— până fl. 38.—; unsorearea de porc fl. 65.— până fl. 70.—; slămina fl. 50.— până fl. 66.—; căneapa fl. 36.— până fl. 40.—; fenu fl. 1.60 până fl. 2.—; săpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 30.—; spiritul gradul 15 cr.; carnea de vită chilo — până 28 cr.; carnea de vițel 24 până 32 cr.; carnea de porc — până 44 cr.

Îngui de rimători în Steinbrach. În 2 Martie n. s'a notat: unguresci bătrâni gr. 51.— cr. până 53.— cr., unguresci grei, tineri 52.— cr. până 52 1/2 cr., de mijloc 52.— cr. până 52 1/2 cr., ușori 49.— cr., până 50.— cr., marfă țărănească, grea 49.— cr., până 50.— cr., de mijloc 48 1/2 cr., până 49.— cr., ușoară 48.— cr. până 48 1/2 cr., românești, de Bakony, grei 51.— cr. până 51 1/2 cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sârbesci grei 49.— cr. până 50.— cr., transito de mijloc 47.— cr. până 47 1/2 cr., transito ușori 44.— cr. până 46.— cr., îngrășăți cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpăniți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 2 Martie 1889.

Săminte	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până		dela	până
Grâu						
Bănățenesc, nou	—			—		
Grâu dela Tisa		7.35	7.55			
Grâu de Pesta		7.35	7.55			
Grâu de Alba-regală		7.35	7.55			
Grâu de Bácska		7.35	7.55			
Unguresc de Nord		7.20	7.45			

Săminte, vechi ori noue	Solul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până
Săcără	70.—	72.—	5.65 5.90
Orz	60.—	63.—	5.60 6.—
"	62.—	64.—	6.30 7.10
"	64.—	66.—	7.35 8.50
Ovăș	39.—	41.—	5.25 5.95
Cucuruz (poramb)	bănt.	75	4.70 4.77
"	de altsoiu	73	4.70 4.75
"	"	—	—
Hrișcă	"	—	5.40 5.75

Grâu	de primă.	7.33	7.35
"	de toam.	7.41	7.44
"	de iul. Aug.	—	—
"	Main-Iun.	5.03	5.05
"	de primă.	5.26	5.32

Produse diverse		Solu		Cursul	
				dela	până
Prețul pe 100 chilogramme.	Sem. de trif.	Lucernă ungurească	60.—	35.—	
	"	franceză	—	—	
	"	italiană	—	—	
	"	roșie	52.—	62.—	
	Oleu de rap.	rafinat	37.—	37.50	
	Oleu de in				
	Uns. de porc	dela Pesta	58.75	60.—	
	"	dela țeară			
	Slănină	svântată	51.—	51.50	
	"	afumată	56.—	57.—	
	Său		33.50	34.50	
	Prune	din Bosnia, în buți	10.25	17.50	
	"	din Sârbia, în saci	16.50	16.75	
Licitar	slavon, nou	16.—	16.25		
"	bănățenesc	—	—		
Nuci	din Ungaria	—	—		
Gogoși	unguresci	—	—		
"	sârbesci	—	—		
"	brută	29.50	30.—		
Miere	galbenă străcurată	33.—	34.—		
Ceară	de Rosenau	115.—	117.—		
Spirit	brut	14.—	15.—		
"	Drojdiițe de spirit	18.50	19.—		

Cursul pieței din Sibiiu.

din 4 Martie st. n. 1889.

Hârtie-monetă română	Cump. 9.30	vînd. 9.35
Lire turcesci	" 10.75	" 10.80
Imperiali	" 9.75	" 9.80
Ruble rusești	" 1.26	" 1.28

Bursa de Budapesta

din 1 Martie st. n. 1889.

Rentă de aur ung.	6%	102.20
" " hârtie	4%	102.20
" " hârtie	5%	94.35
Împrumutul căilor ferate ung.		145.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		99.75
(1-a emisiune)		99.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		119.—
(2-a emisiune)		119.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		115.—
(3-a emisiune)		104.75
Bonuri rurale ung.		104.75
" " cu cl. de sortare		104.75
" " bănățene-timșene		104.75
" " cu cl. de sortare		104.75
" " transilvane		104.75
" " croato-slavone		104.—
Despăgubire pentru diuna ung. de vin		100.—
Împrumut cu premiu ung.		138.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		126.—
Rentă de hârtie austriacă		83.70
" " argint austriacă		89.90
" " aur austriacă		111.25
Losurile austr. din 1860		141.—
Acțiunile băncii austro-ungare		885.—
" " de credit ung.		813.—
" " austr.		813.—
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și economii		102.—
"Albina		102.—
Argintul		97.1/2
Galbeni împărătești		5.63
Napoleon-d'ori		9.57
Mărci 100 imp. germane		59.10
Londra 10 Livres sterlingi		121.15

Bursa de Viena

INSTITUT TIPOGRAFIC IN SIBIU.

Articul de lege XXI. din anul 1886,
DESPRE JURISDICTIUNI,
și articol de lege XXIII. din anul 1886,
DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

**Articul de lege XXII. din anul 1886,
DESPRE COMUNE**

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR și ELENA.**Istoria**

preafrumosului fecior de craiu și a preafrumoasei
fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin
Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

A ieșit de sub tipar și se află de vânzare la

Institutul tipografic din Sibiu:

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din
comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Comasările

de

IOAN CORNEA,

inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

Mănuși elegante glacé, pentru dame 75 cr.**AVIS.**

Fac cunoscut onoratului public, că eu în decursul acestei săptămâni călătoresc la Viena, pentru-ca să-mi primesc marfa din străinătate, comandată în persoană pentru sezonul de primăvară și vară. Până atunci însă articlii de carneval, precum și mărfurile netrecute în decursul sezonului le vând

cu prețuri scădute,

mai departe sînt cu plăcere gata pentru mușterii mei a lua comisiuni de ori-ce fel,

cu toată stîmă

M. Krassovsky.

Piața-mare Nr. 16.

Mănuși negre svedice, pentru dame, lungi și scurte.**„Hunedoara”**

însoțire de anticipațiune și credit în Deva.

[687] 1—1

Convocare.

Domnii participanți ai însoțirii de anticipațiune și credit „Hunedoara” se invită în virtutea §§-lor 23 și 24 ai statutelor la a

IV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Deva la **2/14 Martie 1889 la 3 oare d. a.**, în localul însoțirii.

Obiectele puse la ordinea zilei sînt:

1. Alegerea unui președinte și a unui vice-președinte, precum a doi scrutinători și doi secretari.
 2. Raportul directorului cu privire la activitatea consiliului administrativ și la starea casei însoțirii pe anul 1888; raportul comisiei de supraveghiere, și hotărîrea asupra profitului curat.
 3. Statorirea bugetului pe anul 1889.
 4. Hotărîre asupra părților fundamentale nesolvite deplin.
 5. Alegerea directorului și a vice-directorului pe timp de 3 ani.
 6. Alegerea celor 12 membri în consiliul administrativ pe timp de 3 ani și a secretarului.
 7. Alegerea comisiei de supraveghiere pe timp de un an.
- În lipsa membrilor receruți, — de preste jumătate a părților fundamentale deplin solvite, — adunarea se va ține, în înțelesul §-lui 25 din statute, la 12/24 Martie a. c., tot la timpul și în localul indicat.

Domnii participanți pot lua parte sau în persoană, sau prin plenipotențiați lor, care asemenea au să fie participanți fundamentali, (§ 29); nime nu poate exercita însă mai multe de 20 voturi (§ 10).

În adunarea generală numai părțile fundamentale deplin solvite vor fi admise la vot.

În timpul încheierii bilanțului însoțirea a avut 334 părți fundamentale; în decursul anului 1888 au intrat 4 și au ieșit 2. (§ 49.)

Din ședința consiliului administrativ al însoțirii „Hunedoara”, ținută în Deva la 11/23 Ianuarie 1889.

Ioan Papiu m. p.,
v.-director.

Nichita Luculetin,
secretar s.

Contul bilanțului pro 1888:

Activa:			Pasiva:		
	fl.	cr.		fl.	cr.
1. Cassa în numerar	1426	75	1. Părți fundamentale	13906	—
2. În schimb	22362	05	2. Depuneri și interese capitalizate	26855	45
3. În obligațiuni	19007	—	3. Părți ordinare	30	—
4. În mobilier	214	20	4. Interese la părți fundamentale	18	71
5. Anticipațiuni	62	—	5. Interese anticipate	359	42
6. Anticipațiune de chirie	66	67	6. Fondul de rezervă	808	83
7. Taxe de protest	4	15	7. Profit curat	1195	97
8. Losuri	31	56			
	43174	38		43174	38

Deva, la 31 Decembrie c. n. 1888.

Ioan Lazariciu m. p.,
cassar.

Ioan Papiu m. p.,
vice-director.

Ioan Simionasiu m. p.,
comptabil.

Subsemnata comisiune de supraveghiere am examinat contul bilanțului, și confruntându-l cu registrele principale și auxiliare ale însoțirii, ținute în bună regulă, l-am găsit în consonanță cu aceleași și exact.

Deva, la 12 Februarie 1889.

Antoni Cutean m. p. Dr. Ioan Mihu m. p. Petru Dragits jun. m. p.

Contul profit. și al perder. pro 1888:

Spesele:			Venitele:		
	fl.	cr.		fl.	cr.
1. Interese la depuneri	1563	21	1. Interesele de escompt	3175	04
2. Remunerațiuni	830	—	2. Provisiuni	805	57
3. Timbru	29	35	3. Diverse accidente	687	67
4. Contribuțiune	367	25			
5. Diverse spese	385	—			
6. Taxe de prezență	97	50			
7. Chiria	200	—			
8. Profit curat	1195	97			
	4668	28		4668	28

Deva, la 31 Decembrie c. n. 1888.

Ioan Lazariciu m. p.,
cassar.

Ioan Papiu m. p.,
vice-director.

Ioan Simionasiu m. p.,
comptabil.

Subsemnata comisiune de supraveghiere am examinat contul profitului și perderilor, și conformându-l cu registrele principale și auxiliare ale însoțirii, ținute în bună regulă, l-am găsit în consonanță cu aceleași și exact.

Deva, la 12 Februarie 1889.

Antoni Cutean m. p. Dr. Ioan Mihu m. p. Petru Dragits jun. m. p.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teliuș					Teliuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu					
	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren mixt		Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt							
Viena	11.10	8.—			București		4.40	7.30		Viena	11.10	2.—			Teliuș	11.24	3.—	1.42		Copsa mică		2.29	4.35		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal		9.12	1.14		Budapesta	8.20	9.05			Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32		Șeica mare		3.02	5.05		
Szolnok	11.06	4.05	7.38	9.38	Timiș		9.36	1.45		Szolnok	11.20	12.41			Vințul de jos	12.30	4.10			Loamneș		3.46	5.46		
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	12.02	Brașov		10.12	2.32		Arad	4.10	5.45			Șibot	1.01	4.43			Ocna		4.18	6.17		
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	1.51	Feldioara	4.10		7.10		Glogovaț	2.17	4.30	6.—		Orăștia	1.32	5.13			Sibiu		4.42	6.40		
Vărad-Velenceze		7.11	9.18	2.11	Apatia	4.56		7.31		Győrök	2.37	4.43	6.13		Simeria (Piski)	2.32	6.15			Sibiu—Copsa mică					
Fugyi-Vásárhely			9.27	2.19	Agostonfalva	5.37		8.14		Pauliș	3.19	5.07	6.38		Deva	2.52	6.35			Sibiu		8.50	10.—		
Mézö-Telegd			9.44	2.32	Homorod	6.07		8.36		Radna-Lipova	3.43	5.19	6.51		Branicica	3.23	7.02			Ocna		9.17	10.24		
Rév			7.41	2.55	Hașfalău	6.55		9.12		Conop	4.05	5.41	7.10		Iliia	3.55	7.28			Loamneș		9.45	10.50		
Bratca			8.10	3.38	Sighișoara	8.36		10.24		Soborșin		6.09	7.37		Gurasada	4.05	7.40			Șeica mare		10.20	11.20		
Bucia				4.01	Elisabetopol	9.13		10.46		Zam		6.28	7.55		Zam	4.44	8.11			Copsa mică		10.49	11.45		
Ciucia		9.04	1.57	5.31	Mediaș	9.56		11.19		Soborșin		7.25	8.42		Soborșin	5.30	8.46			Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.					
Huedin		9.34	3.11	5.31	Copsa mică	10.37		11.47		Zam		8.01	9.12		Conop	6.27	9.33			Cucerdea		3.05	10.20	3.25	
Stana			3.40	5.40	Mickasasa	10.59		12.02		Gurasada		8.34	9.41		Radna-Lipova	6.47	9.53			Cheta		3.35	10.50	3.58	
Aghirș			3.40	5.40	Blaj	11.16		12.09		Iliia		8.55	9.58		Pauliș	7.28	10.27	5.50		Ludoș		3.56	11.11	4.20	
Ghirbău			4.15	6.12	Crăciunel	11.37		12.25		Branicica		9.19	10.17		Győrök	7.48	10.42	6.13		M.-Bogat		4.06	11.20	4.30	
Nădășel			4.36	6.24	Teliuș	12.16		12.53		Deva	1.47	9.51	10.42		Glogovaț	8.28	11.35	7.19		Cipeu-Iernut		4.43	11.57	5.11	
		10.34	4.55	6.38	Aiud	1.51		1.47		Simeria (Piski)	2.08	10.35	11.07		Arad	8.42	11.39	7.38		Kereș-Sz.-Pál		4.58	12.12	5.28	
Ciuj				6.56	Vințul de sus	2.18		2.08		Șibot		11.09	11.37		Szolnok	9.17	12.31	6.20		Nireșten		5.21	12.36	5.53	
Apahida	11.15			7.15	Uioara	2.48		2.30		Vințul de jos		12.12	12.29		Budapesta	2.32	5.12			Oșorheiu		5.40	12.55	6.13	
Ghirbău	11.34			9.18	Cucerdea	2.56		2.37		Alba-Iulia		12.29	12.46		Viena	6.—	8.20			Reghinul-săs.		6.—	4.58		
Cucerdea	12.45			10.—	Aghirș	3.14		2.53		Teliuș	8.05	1.16	1.26			3.—	6.05					7.56	7.—		
Uioara	1.30			10.09	Blaj	4.01		3.26		Simeria (Piski)—Petroșeni					Petroșeni—Simeria (Piski)										
Vințul de sus	1.45			10.19	Apahida	5.28		4.40		Simeria		6.47	9.42		Petroșeni	9.36	4.26			Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea					
Aiud	2.07			10.48	Ciuj	5.56	5.32	8.—		Streiu		7.40	3.25		Banița	10.17	5.12			Reghinul-săs.			8.35	8.—	
Teliuș	2.26			11.55	Nădășel	6.37		8.36		Hățeg		8.51	4.16		Crivadia	10.58	5.55			Oșorheiu			10.20	9.49	
Crăciunel	3.11			12.34	Ghirbău	7.14		9.02		Pui		10.02	5.11		Pui	11.42	6.41			Nireșten			6.56	12.15	10.20
Blaj	3.24			12.52	Aghirș	7.29	6.11	9.92		Crivadia		11.02	5.58		Hățeg	12.23	7.26			Kereș-Sz.-Pál			7.16	12.35	10.39
Mickasasa	3.54			1.34	Stana	7.56		10.11		Banița		11.50	6.40		Streiu	1.12	8.14			Cipeu-Iernut			7.40	12.53	11.02
Copsa mică	4.09			2.19	Huedin	8.18	6.43	10.51		Petroșeni		12.30	7.12		Simeria	1.51	8.50			M.-Bogat			8.03	1.19	11.23
Mediaș	4.21			2.46	Bucia	8.58	7.12	12.16		Arad—Timișoară					Timișoară—Arad										
Elisabetopol	5.11			3.31	Ciucia	9.15		12.50		Arad		6.05	5.48		Timișoară	6.25	5.—			Ludoș			8.37	1.49	11.53
Sighișoara	5.45			3.59	Bratca	9.34		1.19		Aradul nou		6.33	6.19		Mercizfalva	7.19	6.02			Cucerdea			8.51	2.02	12.06
Hașfalău	6.12			4.32	Rév	9.53	7.51	2.—		Németh-Ságh		6.58	6.44		Vinga	7.46	6.32			Cheta			9.08	2.13	12.22
Homorod	7.32			6.53	Mézö-Telegd	10.25	8.17	3.04		Vinga		7.29	7.16		Németh-Ságh	8.15	7.02						9.40	2.46	12.50
Agostonfalva	8.17			7.21	Fugyi-Vásárhely	10.47		3.36		Mercizfalva		7.55	7.47		Aradul nou	8.36	7.23			Simeria (Piski)—Uniedoară					
Apatia	8.37			8.23	Vărad-Velenceze	10.57		3.52		Timișoară		8.14	8.08		Arad	9.11	8.01			Simeria (Piski)					2.13
Feldioara	9.06			9.52	Oradea-mare	11.04	8.42	4.03		Ghirbău—Turda					Turda—Ghirbău					Cerna					2.39
Brașov	1.55	5.37			P. Ladány	11.19	8.47	10.50		Ghirbău		9.26	4.19		Turda	8.29	3.19			Uniedoară					3.03
Timiș	2.53	6.20			Szolnok	1.15	10.03	1.33		Turda		9.47	4.40		Ghirbău	8.50	3.40			Uniedoară—Simeria (Piski)					
Predeal	3.23	6.47			Budapesta	6.33	1.55	7.45	10.—	Sighișoară—Oderheiu					Oderheiu—Sighișoară										
București	9.35	11.50			Viena	2.50	7.15	6.05		Ghirbău					Oderheiu					Uniedoara					9.30
Murêș-Ludoș—Bistrița					Bistrița—Murêș-Ludoș																				
Murêș-Ludoș				4.40	Bistrița				—	Sighișoară			6.05		Oderheiu		5.38			Cerna					9.56
Țagu-Budatelic				8.02	Țagu-Budatelic				9.41	Oderheiu			9.45		Sighișoară		9.16			Simeria (Piski)					10.13
Bistrița				—	Murêș-Ludoș				1.11																

Nota: Numeri încladrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.